

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 4Co/252/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7813200961
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 05. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Soňa Minxová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2014:7813200961.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Soni Minxovej a členov senátu JUDr. Ľuboša Kunaya a JUDr. Adriany Murínovej v právnej veci žalobcu: Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom v Piešťanoch, Teplická 7434/147, IČO: 36 234 176, zastúpeného spoločnosťou ERASMUS LEGAL, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Justičná 9, IČO: 36 789 615, proti žalovanej U. N., G.. XX.X.XXXX, K.Z. Z. P., N. XXXX/X, zastúpenej JUDr. Hedvigou Gallovou, advokátkou, so sídlom v Rožňave, Čučmianska dlhá č. 45, o zaplatenie 1.493,90 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Rožňava zo dňa 11. júna 2013 č.k. 12C/25/2013-66 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok súdu prvého stupňa v jeho napadnutej časti, t.j. vo výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom:

1/ uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 828,26 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 0,024 % denne zo sumy 828,26 eura, za čas od 27.4.2012 do zaplatenia,

2/ v prevyšujúcej časti žalobu zamietol a

3/ vyslovil, že účastníkom náhradu trov konania nepriznáva.

Rozhodol tak o žalobe, ktorou sa žalobca voči žalovanej domáhal zaplatenia sumy 1.493,90 eura spolu s kapitalizovaným denným úrokom z omeškania od zosplatnenia do podania návrhu vo výške 95,93 eura a úroku z omeškania vo výške 0,024 % denne zo sumy 1.485,94 eura za čas od XX.X.XXXX do zaplatenia a náhrady trov konania s odôvodnením, že na základe úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX, uzavretej so žalovanou dňa XX.XX.XXXX, ktorej neoddeliteľnou súčasťou boli úverové zmluvné podmienky, s ktorými bola žalovaná oboznámená pri podpise zmluvy, poskytol žalovanej úver vo výške 1.400,- eur, ktorý sa mu zaviazala splácať v pravidelných 60. mesačných splátkach po 43,08 eura. Pretože svoje povinnosti zo zmluvy si žalovaná riadne neplnila, listom zo dňa 26.4.2012 ju vyzval k zaplateniu celého zostatku úveru vo výške 1.493,90 eura, v lehote do 15 dní od odoslania výzvy.

V odôvodnení poukázal na tvrdenie žalovanej, že v čase uzatvárania zmluvy poberala len starobný dôchodok vo výške 254,70 eura, žalobca však jej schopnosť splácať spotrebiteľský úver neposudzoval. Jeden exemplár úverovej zmluvy totiž podpísala len na základe letáku v nákupnom centre, pri podpísaní zmluvy bola len informovaná, že zmluva jej bude doručená do troch dní, no žiaden rovnopis zmluvy nedostala a nedostala ani úverové zmluvné podmienky. Nikto jej nevysvetlil, že za poskytnutý úver vo výške 1.400,- eur by mala vrátiť sumu 2.584,80 eura. Keby o tejto skutočnosti vedela, určite by úverovú zmluvu neuzatvorila. V dôsledku živelných udalostí následne prišla aj o možnosť riadneho bývania. V súčasnosti býva v zdevastovanom bývalom laboratóriu v banskej oblasti, bez vody, spolu A. A., ktorý po smrti jej M. psychicky ochorel.

Po právnom posúdení veci podľa § 2 ods. 1, § 4 ods. 1 a 6, § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len zákon o spotrebiteľských úveroch), § 52 ods. 1 až 4, § 53 ods. 1 až 6 a ods. 9, § 39 Občianskeho zákonníka, v znení účinnom v čase uzavretia posudzovanej zmluvy, konštatoval, že úverová zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru bola vyhotovená v písomnej forme, pričom úverové podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia a.s. tvoriace jej súčasť, osobitne žalovanou podpísané neboli a boli nepochybne určené v rovnakom znení pre široký okruh potencionálnych spotrebiteľov a uzavrel, že o žiadne individuálne dojednanie zmluvných podmienok sa v danom prípade nejednalo. Majúc za preukázané, že žalobca poskytol žalovanej spotrebiteľský úver v sume 1.400,- eur, z ktorého mu žalovaná zaplatila 572,04 eura, v ktorej sume boli zahrnuté úroky z úveru v sume 361,04 eura, poplatok za vedenie účtu 25,87 eura a na istinu bola započítaná suma 160,60 eura, ako neprijateľnú zmluvnú podmienku posúdil úrok z úveru vo výške 25,06 eura s odôvodnením, že jeho výška najmenej dvojnásobne prevyšuje priemerné úroky bánk v rovnakom období, nakoľko podľa uverejnených priemerných úrokových mier z úverov poskytnutých v eurách rezidentom eurozóny, platných v roku 2010, zistených zo stránky NBS, bola v októbri 2010 výška priemerného úroku 11,57% ročne, i poplatkovú povinnosť, pretože nevyplývala z individuálneho dojednanja, ale bola súčasťou formulára a nesúvisela so žiadnou konkrétnou službou poskytnutou žalobcom žalovanej, ale výlučne potrebám žalobcu. Ako neprijateľnú podmienku posúdil aj ušlý úrok požadovaný žalobcom v zmysle hlavy 7 § 7 úverových podmienok, upravujúcich zmluvnú pokutu ako ušlý úrok, predstavujúci čiastku, na ktorú by žalobcovi vznikol nárok, ak by bol úver splácaný v dohodnutých splátkach riadne a včas a konštatoval, že žalobca má právo len na úroky z omeškania v zákonnej výške. Akékoľvek navyšovanie úroku z omeškania formou uplatňovania si úrokov z úveru po čase splatnosti úveru sa totiž javí ako neprípustné navyšovanie úrokov z omeškania. Uviedol, že v intenciách uvedeného potom vykonal prepočet tak, že vychádzal z priemerného úroku 11,57% zo sumy poskytnutého úveru, ceny úveru 1.561,98 eura, od ktorej potom odpočítal zaplatené poplatky za vedenie účtu vo výške 25,87 eura aj uplatnený ušlý úrok vo výške 135,81 eura. Konštatujúc, že posudzovaná úverová zmluva je v rozsahu prijateľných zmluvných podmienok platná a neplatná je v rozsahu konštatovaných neprijateľných podmienok, ktoré nemôžu požívať ochranu pre svoj rozpor so zákonom o spotrebiteľských úveroch a ust. § 52 ods. 1 a § 53 ods. 1 a 5 Občianskeho zákonníka dospel k záveru, že žalobca sa dôvodne domáhal zaplatenia sumy 828,26 eura spolu s úrokom z omeškania za čas od zosplatenia úveru, v zmysle § 517 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka v spojení s ust. § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 586/2008 Z.z. a v prevyšujúcej časti je jeho nárok nedôvodný, pretože je odvodený z neprijateľných zmluvných podmienok.

Výrok o trovách konania odôvodnil aplikáciou ust. § 142 ods. 2 O.s.p. a pomerom úspechu žalobcu a žalovanej v konaní.

Proti tomuto rozsudku v časti, ktorej súd zamietol jeho žalobu, podal včas odvolanie žalobca z odvolacieho dôvodu podľa ust. § 205 ods. 2 písm. d) a f) O.s.p.. Navrhol zrušiť rozsudok súdu prvého stupňa v jeho napadnutej časti a vec mu vrátiť na ďalšie konanie, alternatívne zmeniť rozsudok prvostupňového súdu v tejto časti a žalobe vyhovieť. Zároveň žiadal priznať náhradu trov prvostupňového i odvolacieho konania.

Poukazom na skutočnosť, že posudzovaná úverová zmluva bola medzi účastníkmi uzavretá dňa XX.XX.XXXX a výška úrokov bola dohodnutá v jej bode 46, na znenie ustanovenia § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka v ňom účinnom v čase jej uzavretia i v znení účinnom od 1. júna 2010,

novelou Občianskeho zákonníka, vykonanou zákonom č. 129/2010 Z.z. a tvrdiac, že zákon mu výslovne umožňoval, aby odplata (t.j. úrok z úveru) za poskytnutie spotrebiteľského úveru prevyšovala odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery, s tým, že túto odplatu nesmela prevýšiť podstatne, namietol záver súdu prvého stupňa o tom, že dohoda o výške úrokov nad 11,57% ročne je neplatná, označiac ho za v rozpore s § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, v znení účinnom od 1.6.2010. V tejto súvislosti poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR z 26. apríla 2012 sp. zn. 5Cdo 26/2011, rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 10. decembra 2008 sp. zn. 3Co 67/2008 a uviedol, že úrok z istiny dlžnej sumy úveru, ktorú by mala žalovaná uhradiť v prípade riadneho platenia úveru, je potrebné chápať ako „ušlý úrok“ a nie zmluvnú pokutu v pravom slova zmysle, t.j. sankciu za porušenie povinnosti. Citujúc znenie ust. § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch mal ďalej za to, že si voči žalovanej uplatnil poplatky za poskytnutie úveru dôvodne, nakoľko tieto nesporne s poskytnutým úverom súvisia a boli dohodnuté v úverovej zmluve. Žalovaná mala možnosť preštudovať si ustanovenia zmluvy, svojím podpisom potvrdila jej uzavretie a za účelové označil jej tvrdenia, že jej obsah zmluvy nebol náležite vysvetlený.

Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu nevyjadрила.

Odvolačný súd na základe podaného odvolania vec podľa ust. § 214 ods. 2 O.s.p. prejednal bez nariadenia pojednávania, preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa, aj skonanim, ktoré mu predchádzalo (§212 ods. 1 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 29. mája 2014 o 11,40 hod. v pojednávacej sieni č. dverí 207 na 2. poschodí Krajského súdu v Košiciach, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia bolo zverejnené minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach (§ 156 ods. 1, 3 O.s.p. v spojení s § 211 ods. 2 O.s.p.).

Odvolaním nebol napadnutý výrok rozsudku, ktorým bolo žalobe vyhovené, a tak tento výrok nadobudol právoplatnosť (§ 206 ods. 2 O.s.p.).

Žalobca vo svojom odvolaní uplatnil odvolacie dôvody podľa ust. § 205 ods. 2 písm. d) a f) O.s.p..

Odvolačný dôvod podľa ust. § 205 ods. 2 písm. d) O.s.p. je daný v prípade nesprávneho postupu súdu prvého stupňa pri hodnotení výsledkov vykonaného dokazovania, t.j. že súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplývali, alebo neboli účastníkmi prednesené, prípadne neprihliadol na skutočnosti, ktoré boli preukázané, resp. vyplývali z prednesov účastníkov. Nesprávne skutkové zistenia môžu byť aj výsledkom logických rozporov pri hodnotení dôkazov so zreteľom na závažnosť, zákonnosť a pravdivosť získaných poznatkov.

Nesprávnym právnym posúdením veci v zmysle ust. § 205 ods. 2 písm. f) O.s.p. treba rozumieť omyl súdu pri aplikácii právnej normy na zistený skutkový stav ku ktorému dochádza, ak súd aplikoval na zistený skutkový stav nesprávny právny predpis, alebo ak síce použil správny právny predpis, ale nesprávne ho vyložil.

Odvolačný súd po preskúmaní napadnutého rozsudku v intenciách podaného odvolania dospel k záveru, že postupu prvostupňového súdu v konaní a ani jeho rozhodnutiu nemožno vytknúť pochybenia zakladajúce záver o naplnení niektorého z uplatňovaných dôvodov odvolania.

Rozhodnutiu súdu prvého stupňa totiž nemožno vytknúť nedostatočné zistenie skutkového stavu ani to, že by vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov účastníkov nevyplývali a ani nevyšli za konania najavo, že by opomenul niektoré rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo, že by v jeho hodnotení dôkazov bol logický rozpor, prípadne, že by výsledok

hodnotenia dôkazov nezodpovedal tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ust. § 133 až § 135 O.s.p. alebo, že by na zistený skutkový stav aplikoval nesprávne zákonné ustanovenia alebo použité zákonné ustanovenia nesprávne interpretoval.

Súd prvého stupňa vykonaným dokazovaním náležite zistil skutkový stav a svoje rozhodnutie založil na skutkových zisteniach, ktoré z tohto dokazovania vyplynuli, a prihliadol na všetky skutočnosti, ktoré za tohto konania vyšli najavo. Vykonané dokazovanie vyhodnotil podľa zásad uvedených v § 132 O.s.p., t.j. každý dôkaz hodnotil jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomných súvislostiach a pritom starostlivo prihliadol na všetko, čo vyšlo počas konania najavo včítane toho, čo uviedli účastníci.

Podrobné a zákonu zodpovedajúce sú aj dôvody napadnutého rozsudku, s ktorými sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožňuje a v podrobnostiach na ne odkazuje (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

Na zdôraznenie vecnej správnosti napadnutého rozhodnutia a k jednotlivým odvolacím dôvodom žalobcu odvolací súd uvádza:

Predmetom konania je peňažný nárok žalobcu zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX uzavretej so žalovanou dňa XX.XX.XXXX, ktorej súčasťou boli úverové podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia a.s., na základe ktorej poskytol žalovanej úver vo výške 1.400,- eur, ktorý sa žalovaná zaviazala splácať v 60. mesačných splátkach v sume 43,08 eura. Žalovaná zaplatila do 26.11.2010 dvanásť splátok po 43,08 eura, jednu splátku v sume 47,08 eura a jednu splátku v sume 8,- eur, spolu 572,04 eura. Do tejto sumy žalobca započítal úrok z úveru, ktorý činil 361,04 eura, poplatok za vedenie účtu 25,87 eura a na istinu sumu 160,60 eura.

Z formy a obsahu zmluvy uzatvorenej medzi účastníkmi je zrejmé, že sa jedná o tzv. „formulárovú“ zmluvu, ktorej predtlač formulára mal žalobca už vopred pripravený a dopisoval do nej iba konkrétne údaje týkajúce sa žalovanej, ktorá obsah tejto zmluvy žiadnym podstatným spôsobom nemohla ovplyvniť a ani neovplyvnila. Predmetný zmluvný vzťah medzi účastníkmi konania správne súd prvého stupňa posúdil podľa ustanovení Občianskeho zákonníka (vyššie citovaných), ako i podľa ustanovení, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru, o.i. tiež podľa ust. § 52 ods. 1 až 3, § 53 ods. 1 až 6 Občianskeho zákonníka, ktoré v časti týkajúcej sa zneužívajúcich klauzúl v spotrebiteľských zmluvách predstavujú transpozíciu Smernice Rady č. 93/13/EHS zo dňa 5. apríla 1993 o neprijateľných podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Správne potom prvostupňový súd zisťoval prípadnú existenciu neprijateľných podmienok v úverovej zmluve zo dňa XX.XX.XXXX i v úverových podmienkach spoločnosti Home Credit Slovakia a.s., tvoriace jej neoddeliteľnú súčasť. Účelom ochrany žalovanej spotrebiteľky ako slabšej zmluvnej strany je totiž poskytnúť primeranú ochranu vyplývajúcu z ustanovení o spotrebiteľskom práve. Systém ochrany zavedený citovanou smernicou vychádza pritom z myšlienky, že sa spotrebiteľ nachádza v nerovnom postavení voči predávajúcemu alebo dodávateľovi z hľadiska vyjednávacej sily i úrovne informovanosti, čo ho vedie k tomu, že pristúpi k podmienkam vopred vyhotoveným predávajúcim alebo dodávateľom bez toho, aby mohol ovplyvniť ich obsah (rozsudok vo veci Océano Grupo Editorial a Salvat Editores, bod 25 a rozsudok zo dňa 26.10.2006 Mostaza Claro, C-168/05, bod 25). Článok 6 citovanej smernice musí byť vykladaný v tom zmysle, že spotrebiteľ nie je zneužívajúcou klauzulou viazaný a že v tomto smere nie je nevyhnutné, aby túto klauzulu najprv úspešne napadol (Pannon, bod 1. výroku). Vnútroštátny súd má totiž povinnosť posúdiť z úradnej povinnosti zneužívajúci charakter zmluvnej podmienky, pokiaľ má k dispozícii informácie o právnom a skutkovom stave, ktoré sú pre tieto účely nevyhnutné. Ak považuje takúto zmluvnú podmienku za neprimeranú (nekalú), zdrží sa jej použitia (Pannon, bod 2. výroku).

Ako vyplynulo z vykonaného dokazovania, povinnosť žalovanej hradiť poplatky za poskytované služby a uhrádzať úroky z poskytnutého úveru bola zakotvená v úverových zmluvných podmienkach spoločnosti Home Credit Slovakia a.s.. Súdna prax je pritom ustálená v závere, že všeobecné zmluvné podmienky zmluvy (vrátane spotrebiteľskej) sa nemôže stať súčasťou zmluvy bez ďalšieho. Bez ich podpísania zmluvnými stranami sa súčasťou zmluvy stať nemôžu, ak je podmienkou platnosti

zmluvy jej písomná forma. V prípade spotrebiteľských zmlúv je pritom východiskom postulát, podľa ktorého sa spotrebiteľ ocitá vo fakticky nerovnom postavení s profesionálnym dodávateľom, a to s ohľadom na väčšiu profesionálnu skúsenosť predávajúceho, lepšiu znalosť práva a konečne so zreteľom na možnosť stanovovať zmluvné podmienky jednostranne cestou formulárových zmlúv. Zo stretu autonómie vôle a myšlienky rovnosti potom vyplýva ochrana slabšej zmluvnej strany, a to s cieľom dosiahnutia vyváženej pozície, t.j. spravodlivosti, ekvity, či rovnováhy zúčastnených záujmov. I uplatnenie obchodných podmienok tak nie je neobmedzené, pretože právna úprava stanovuje jej základné limity. Tieto limity stanovovala aj v čase vzniku posudzovaného zmluvného vzťahu účastníkov práve (o.i.) vo vyššie citovaných zákonoch. S účinnosťou od 11.6.2010 vstúpil do platnosti zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ktorý nahradil zákon č. 258/2008 Z. z. o spotrebiteľských úveroch Z. z. v znení neskorších predpisov. Zákon sa vzťahuje na spotrebiteľské zmluvy uzatvorené po 11.6.2010. V súvislosti s vydaním tohto zákona a potrebou transponovať smernicu Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS bol pozmenený a doplnený zákon č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, v ktorom boli (o.i.) doplnené podmienky, ktoré sa považujú za neprijateľné v spotrebiteľských zmluvách, sankcie za omeškanie s plnením záväzku spotrebiteľa (nesmú byť vyššie ako ustanoví vykonávací predpis), výšku odplaty za poskytnutie peňažných prostriedkov (nesmie podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za úvery v obdobných prípadoch), vypovedania zmluvy spotrebiteľom v prípade zmeny zmluvných podmienok dodávateľom, následkom čoho spotrebiteľ musí vrátiť finančné prostriedky (dohoda o splátkach).

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah (§ 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané (§ 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka).

Odvolací súd zo strany súdu prvého stupňa nezistil v posudzovanej veci takú interpretáciu a aplikáciu použitých (vyššie citovaných) právnych noriem, ktorá by zásadne popierala ich účel a význam, z odôvodnenia preskúmaného rozsudku nevyplýva jednostrannosť, ani taká ich aplikácia, ktorá by bola popretím ich účelu, podstaty a zmyslu. V danom prípade sa preto nemožno stotožniť ani s argumentáciou žalobcu, že odplata (úrok z úveru) v danom prípade neprevyšuje podstatne odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery. Vzhľadom na uvedené potom nemožno súdu prvého stupňa vyčítať jeho záver o neplatnosti zmluvných ujednaní v časti úroku z omeškania nad 11,75% ročne pre neprimeranosť, ako i individuálne nedojednanej dohody o poplatku za vedenie účtu a „ušlom úroku". Splnenie podmienky ich individuálneho dojednania so žalovanou totiž v konaní neboli preukázané (pričom dôkazné bremeno je v zmysle ustanovenia § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka na žalobcovi).

Odvolací súd dospel k záveru, že v tejto situácii súd prvého stupňa vec správne právne posúdil a správne rozhodol, ak žalobu nad priznanú istinu s úrokom z omeškania v prevyšujúcej časti zamietol. Rozsudok súdu prvého stupňa je z hľadiska uplatnených odvolacích dôvodov správny.

Nakoľko odvolací súd v rámci odvolacieho prieskumu existenciu tzv. zmätočných vád v zmysle § 205 ods. 2 písm. a) v spojení s § 221 ods. 1 písm. f) a h) O.s.p. v konaní nezistil a nezistil ani iné vady konania, ktoré by mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 205 ods. 2 písm. b/ O.s.p.), považuje odvolací súd podané odvolanie za nedôvodné.

Pretože žalobca ani v odvolacom konaní právne relevantným spôsobom svoj nárok nepreukázal a správnosť napadnutého rozsudku nespochybnil uplatnenými odvolacími dôvodmi, odvolací súd

rozsudok súdu prvého stupňa v jeho napadnutej časti, vrátane súvisiaceho výroku o trovách konania podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil ako vecne správny.

O trovách konania rozhodol podľa ustanovenia § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s ustanovením § 142 Ods. 1 O.s.p.. Žalobca bol v odvolacom konaní neúspešný, nemá preto právo na náhradu trov a úspešnej žalovanej trovy odvolacieho konania nevznikli, preto účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č.757/2004 Z. z. o súdoch v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.